PSALMUL 119 (XI)

[81]Tânjește sufletul în mine
de dor de mântuirea Ta,
și-n sfânta Ta făgăduință
îmi pun deplin nădejdea
mea.
[82]Mi se topesc în lacrimi
ochii,
făgăduința-Ți așteptând
și zic: „Când vei veni la
mine,
ca să mă mângâi, Doamne,
când?”

2. 83Căci am ajuns cum e
burduful
când e uscat și pus la fum,
dar sfânta Ta orânduire
eu n-o uit, Doamne,
nicidecum!
84O, care-i numărul de zile
ce mi le-ai dat să le trăiesc?
Când oare pedepsi-vei,
Doamne,
pe-aceia ce mă prigonesc?

3. 85 Niște-ngâmfați cu răutate
îmi sapă gropi ‘naintea mea
și nu lucrează după Legea
și dup-orânduirea Ta.
86 A’ Tale-adânci porunci sunt toate
credincioșie necurmat
— ei m-asupresc fără de vină:
ajută-mă să fiu scăpat!

4. [87]Ei gata, gata-s să mă-
nvingă,
eu gata să mă prăpădesc
și totuși ale Tale sfinte
porunci eu nu le părăsesc!
[88]Învioreazǎ-mă Tu, Doamne,
cu-a’ Tale multe bunătăți,
ca să păzesc învățătura
ce mi-o grăiești și mi-o arăți!